

til de økonomiske vanskeligheder, hjemmesygeplejen hidtil har haft.

Det nævnte udvalg tog derfor spørgsmålet om sygekassernes deltagelse i hjemmesygeplejen i fremtiden op til principiel overvejelse. Udvalget nåede på grundlag af disse overvejelser til det resultat, at det under hensyn til hjemmesygeplejens placering og betydning inden for sundhedsvæsenet må anses for en lige så naturlig opgave for sygekasserne at yde hjemmesygepleje som at yde hjælp til behandling på sygehus og hjælp til lægebehandlingen. Udvalget foreslog derfor, at ydelse af hjemmesygepleje gøres til en obligatorisk ydelse for sygekasserne i alle tilfælde, hvor kommunerne ikke har ønsket at overtage hjemmesygeplejen som en ren kommunal foranstaltning. Til dette forslag har såvel De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark som direktoratet for sygekassevæsenet givet tilslutning.

På grundlag af udvalgets betænkning er nu for folketinget forelagt forslag til lov om hjemmesygepleje. Ifølge dette forslags § 1 foreslås det pålagt enhver kommunalbestyrelse at drage omsorg for, at der findes en forsvarlig hjemmesygeplejeordning i kommunen.

Ifølge forslaget § 3, stk. 2, kan der af personer, der ikke gennem medlemsskab af en hjemmesygeplejeforening eller sygekasse har sikret sig ret til hjemmesygepleje, bortset fra trangtilfælde, kræves en særlig betaling for ydelse af hjemmesygepleje.

I den nævnte betænkning har udvalget foreslået, at der pålægges sygekasserne pligt til at sikre deres medlemmer fri hjemmesygepleje gennem kassens deltagelse i den kommunale hjemmesygepleje, hvis kassens medlemmer ikke ved kommunens foranstaltning eller på anden måde er sikret vederlagsfri hjemmesygepleje.

En sådan bestemmelse vil sikre, at nydende medlemmer af en anerkendt sygekasse også får ret til vederlagsfri hjemmesygepleje i tilfælde, hvor der i medfør af forannævnte § 3 i forslaget til lov om hjemmesygepleje uden for trangtilfælde kræves en særlig betaling for ydelse af hjemmesygepleje.

Det foreliggende forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven svarer til det således foreslåede, jfr. også bemærkningerne til § 3 i forslaget til lov om hjemmesygepleje.

Om de nærmere enkeltheder i forslaget henvises til nedenstående bemærkninger.

Til § 1.

ad folkeforsikringslovens § 13.

Ændringen er af redaktionel karakter.

ad folkeforsikringslovens § 18.

Til de foranstående almindelige bemærkninger kan føjes, at det vil være nødvendigt, at der fastsættes nærmere bestemmelser dels om de former for samarbejde, der kan forekomme, dels om størrelsen af sygekassernes betaling for hjemmesygepleje til deres nydende medlemmer. Der henvises herom til bemærkningerne til § 4 i forslaget til lov om hjemmesygepleje, hvor der er regnet med, at sygekassernes betaling andrager 2 kr. årlig pr. nydende medlem. Det bemærkes herved, at betalingen forudsættes fastsat til et beløb svarende til 40 pct. af de samlede udgifter til hjemmesygeplejen efter fradrag af tilskud fra hjemmesygeplejeforening og eventuelt statstilskud, dog højst 2 kr. pr. medlem under det nuværende prisniveau.

Som følge af, at det ikke kan forudses, i hvilket omfang sygekasserne fremtidig som følge af den foreslåede bestemmelse må deltage i ordningerne, kan det ikke på forhånd opgøres, hvor stor merudgiften for sygekasserne kan forventes at blive. Lægges de i forslaget til lov om hjemmesygepleje angivne tal til grund, kan sygekassernes samlede udgifter efter nyordningen anslås til ca. 4 893 000 kr., d. v. s. ca. 1 102 000 kr. mere end deres nuværende udgifter.

Heraf skal staten ifølge folkeforsikringslovens § 13 udrede $\frac{1}{4}$, d. v. s. at statens merudgifter kan anslås til ca. 275 500 kr.

Til § 2.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 7 i forslaget til lov om hjemmesygepleje, må det påregnes, at der må fastsættes en frist, f. eks. på indtil 5 år, for de kommuner, der endnu ikke har oprettet en hjemmesygeplejeordning, til at få en sådan oprettet. Det foreslås derfor, at socialministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler vedrørende lovens gennemførelse. Da der i tilfælde som de nævnte fremdeles bør være adgang for sygekasserne til at yde hjemmesygepleje som en frivillig ydelse, foreslås bemyndigelsen til socialministeren affattet således, at der bliver udtrykkelig hjemmel hertil.